ÎN DEZBATERE — PROGRAMA DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘCOLARĂ

O problemă vastă cu aspecte diferite

Practica mi-a arătat că prima condiție (și cea mai importantă) în predarea exercițiului fizic este atractivitatea. Dacă elevul nu lucrează cu plăcere, nu vom putea realiza ceea ce dorim. El își va influența negativ părinții, care îi vor procura scutiri medicale. Există destule exemple de acest fel.

Educația fizică în școală nu trebuie să urmărească învățarea strictă a unor mișcări care să asigure trecerea normelor pentru obținerea de note. Ea trebuie să-l cucerească pe elev definitiv, formîndu-i o anumită etică pentru viață.

Programele actuale impun gimnastica și atletismul ca sporturi de bază. De ce mișcarea corpului sau alergarea, săritura sau aruncarea se crede că sînt specifice numai acestor discipline ? Este ca și cum litera, cuvîntul sau fraza, ar fi numai apanajul literaturii, pentru istorie, geografie etc. întrebuințîndu-se alte mijloace de exprimare corectă !?!

Există un fond comun al mișcării pentru toate disciplinele pe care elevul le poate învăța mai ușor și mai repede, prin mijloace și metode care îl interesează și îl atrag. Acest fond comun de mișcări, copilul poate să-l învețe ca pe un abecedar în școală. Specializarea ulterioară într-o anumită ramură sportivă se va face apoi, mai ușor, mai repede și mai corect. Pentru aceasta, profesorul de educație fizică are libertatea de a se orienta personal asupra a ceea ce poate să facă, ținînd seama de condițiile materiale, de înclinațiile elevilor, de specificul și tradiția regiunii, de pregătirea lui profesională. Sînt convins că lucrîndu-se astfel, numărul celor care ocolesc orele de sport va scădea pînă la dispariție. Nu exagerez: lucrînd astfel nu am avut niciodată scutiți. A existat o situație cînd pe un elev care rămăsese cu o lipsă de coordonare a picioarelor (în urma unei paralizii infantile) l-am putut încadra în program. Dragostea cu care își privea colegii cum lucrează la lecțiile de sport mi-a dat ideea de a iniția în școală un campionat de luptă în brațe, „Kanderstek" cum i se spune. L-am făcut fericit pe elev că a ocupat locul trei pe clasă, fiindcă astfel se afla și el alături de ceilalți. Am rezolvat și programul unei școli fără sală și curte, pe timpul iernii. Să nu ignorăm situația că în prezent în majoritatea școlilor condițiile materiale sînt insuficiente, iar modalitățile de desfășurare a orelor de educație fizică se bazează mai mult pe inventivitatea și pasiunea profesorului.

Destul de tîrziu, preocuparea pentru găsirea unor forme optime pentru predarea educației fizice la copii ia forme concrete. Conferința organizată de Centrul de cercetări științifice și Școala sportivă experimentală Viitorul a arătat că sîntem destul de în urmă, ca orientare, față de sportul de performanță, unde concepția de pregătire a cadrelor este recunoscută pe plan mondial și confirmată prin rezultatele obținute.

Să nu greșim făcînd un transfer de experiență de la o categorie la alta cu o reducere de nu știu cît la sută. Dacă pentru marea performanță sînt valabile anumite mijloace și metode, la copii poate acestea nu se potrivesc. Dacă performerii sînt ghidați de conștiință și interese, la copii domină plăcerea și diversitatea.

Pentru a nu porni pe un drum greșit — din care să ne întoarcem peste ani ca să căutăm altul — consider că inițiativa luată de ziarul „SPORTUL" de a invita la dezbateri pe specialiști este salutară. Să nu ne pripim; problema educației fizice în școală este vastă și cu aspecte diferite. Să căutăm să o punem într-o formă adecvată bazîndu-ne pe experiența acelora care lucrează de mulți ani în acest domeniu. Experiență există, dar trebuie — doar — puțin curaj în exprimare.

prof. D. POPESCU-COLIBAȘI
Liceul nr. 2 cu program de educație fizică — Brașov

ȘCOALA ȘI STADIONUL

„FRASIN 1970",

O CONVINGĂTOARE PLEDOARIE PENTRU FOTBALUL ȘCOLAR

Interlocutor — prof. Marinel OANCEA, reprezentantul Ministerului Învățămîntului

La Frasin, în județul Suceava, într-o ambianță specific estivală, finalistele campionatului național de fotbal al școlilor generale și-au dat întîlnire pentru a desemna pe cea mai valoroasă dintre ele. Martor ocular la acest eveniment sportiv, prof. Marinel Oancea, *reprezentantul Ministerului Învățămîntului, a ținut să ne facă unele precizări în legătură cu desfășurarea întrecerilor, cu caracteristicile ei, punctînd însă și alte aspecte menite să contribuie la promovarea, tot mai mult, a fotbalului în rîndul elevilor din școlile generale.*

O primă observație a interlocutorului nostru s-a referit la localitatea care a găzduit întrecerea :

— Consider Frasinul, mai ales în condițiile vacanței de vară a anului 1970, o așezare ideală pentru o competiție sportivă școlărească. Organele județene, cele locale și-au unit eforturile pentru a asigura micilor sportivi cadrul organizatoric necesar: un stadion bine amenajat, model la nivelul construcțiilor sportive din mediul rural, o galerie numeroasă — peste 800 de copii aflați în diferite tabere de odihnă în localități din vecinătatea Frasinului, premii substanțiale oferite nu numai campionilor, ci și micilor fotbaliști care s-au evidențiat prin disciplină, pregătire fizică, tehnică, fruntașilor pe posturi etc. Într-un cuvînt, oficialitățile din județul Suceava și din comuna Frasin au vrut — și au reușit — să onoreze această frumoasă competiție, să-i creeze un început de tradiție. Poate faptul că și prima ediție a finalei a avut drept gazdă tot Frasinul i-a făcut pe organizatori să nu-și dezmintă ospitalitatea.

Cît privește valoarea în sine a finalei, prof. Oancea a avut numai cuvinte de laudă:

— Reprezentanții Școlii generale nr. 16 din București s-au detașat net, mai ales prin omogenitate, cunoștințe tehnice și tendință de joc ofensiv (nici un meci nul, numai victorii). Asemenea atuuri își explică succesele lor, în cristalizarea cărora elevii Marian Marin și Constantin Rădulescu au avut merite deosebite. Prof. Ilie Florea s-a dovedit un excelent antrenor și, în aceeași măsură, un foarte bun pedagog. Într-o grupă valorică apropiată campionilor s-au aflat și fotbaliștii Școlii generale nr. 19 din Arad și Școlii generale nr. 5 din Buzău. Elevii arădeni, cei mai... tineri dintre participanți promit ca în anul viitor să fie protagoniștii finalei, ținînd seama, desigur, de faptul că lotul nu va suferi nici o modificare substanțială

Ca meciuri de certă calitate, aș aminti București — Buzău, Vaslui — Tg. Jiu, Buzău — Tg. Jiu, Arad — Buzău, cu aplauze la scenă deschisă pentru majoritatea jucătorilor. Individualităților remarcate în echipa campioană le-aș adăuga pe Viorel Duloiu și Ion Ion (Buzău), Ladislau Juhasz (Arad), Gheorghe Cuharec și Florea Donose (Vaslui), jucători cu o pregătire multilaterală, cu mult peste vîrsta lor și chiar peste așteptările celor prezenți, antrenori și observatori ai federației de specialitate.

Interlocutorul nostru ne-a prezentat și un clasament sui generis, al jucătorilor evidențiați, avînd ca reper diferite atuuri :

— Elevul I. Golea — Buzău de pildă a ocupat locul I în ierarhia partarilor; Ladislau Juhasz — Arad s-a impus ca cel mai bun dintre mijlocași; Constantin Rădulescu — București a strălucit prin tehnică; Mihai Leac — Arad și Ion Leahovici — Buzău s-au dovedit a fi campionii eficacității. Un asemenea clasament a fost întocmit și în cazul arbitrilor, locul întîi fiind ocupat de Roman Uroș. Dar realitatea atestă că toți arbitrii s-au achitat onorabil de misiunea lor, încît mi-aș îngădui să-i amintesc și pe ceilalți: Constantin Alexa, Gh. Halițchi, Radu Horbotă și Gh. Bondoc

În finalul discuției purtate prof. Oancea a ținut să releve interesul pe care elevii din școlile generale îl acordă fotbalului, sport prezent, fără excepție, în sfera de activitate a fiecărui detașament sau unitate de pionieri.

— Totuși, pentru succesul competiției care a format obiectul acestui dialog, cred că ar fi mai util — și mai echitabil în același timp — ca un campionat al școlilor generale să se adreseze în exclusivitate elevilor din clasele V—VIII inclusiv și nu V—X, cum s-au petrecut lucrurile la această ediție. De aici un decalaj de vîrstă între jucători, deoarece au fost școli care au prezentat echipe cu elevi din ultimele clase, altele dimpotrivă. Voi opina, de aceea, ca la viitoarele ediții elevii din clasele IX și X ale școlilor generale să ia parte la competiția de fotbal rezervată liceelor. Nădăjduiesc că și alți factori de răspundere vor susține un asemenea punct de vedere.

Material realizat de
T. BRĂDEȚEANU

TOTUL PENTRU RELANSAREA SCHIMBULUI DE MÎINE AL MUȘCHETARILOR ROMÂNI

■ C.M. MINSK, 1970 : CEA MAI ȘTEARSĂ PREZENȚĂ ROMÂNEASCĂ ■ ESTE POSIBILĂ PARTICIPAREA LA C.M. DE LA CHICAGO ? ■ UN PRIM EȘALON ÎN ATENȚIA ANTRENORILOR COORDONATORI ■ CADEȚII ALĂTURI DE SENIORI

Înaintea Campionatelor mondiale de tineret de la Minsk atrăgeam atenția asupra perspectivelor limitate ce le au scrimerii noștri. Forma demonstrată cu prilejul unor concursuri-test anterioare acestui eveniment (Sofia, Budapesta), nu lăsa aproape nici un dubiu asupra rezultatelor slabe ce le vor înregistra mușchetarii români în cel mai important examen sportiv al anului.

Minsk-ul a confirmat — din păcate — anticipările noastre. *Pentru prima oară, după un deceniu,* ROMÂNIA N-A MAI AVUT UN REPREZENTANT PE PODIUM. S-au căutat explicații, s-au adus diferite motivări, obiective și mai puțin. Lucidă, fermă, *federația de resort a tras însă concluziile cele mai firești din acest eșec (fiindcă nu putea fi considerat altfel), a reflectat cu toată atenția și seriozitatea la găsirea unor soluții pentru a se ieși din impas.* Într-o disciplină cu masă mică de sportivi de vîrf este absolut necesar să-ți asiguri spatele, rezerva. Or, *rezerva lotului național — nici el fără probleme — nu dovedise calități în măsură să creeze o atmosferă de optimism. Dimpotrivă.*

Soluțiile ? *În primul rînd organizarea unor concursuri-criterii de selecție. Era imperios necesar să se vadă pe ce elemente se poate conta cît de cît, cine ar urma să intre în discuție într-o eventuală participare a tinerilor noștri scrimeri la viitoarea ediție a C.M. a speranțelor, programată în 1971 (aprilie) la Chicago.*

În linii mari, primul concurs-criteriu a fost edificator pentru antrenori. Tînărul floretist *Dinu* s-a afirmat din nou ca un element de nădejde, pus pe muncă intensă, perseverentă. Și alături de el, *Hetz și Ursovici.* În atenția antrenorilor se află, în continuare, alți 5 floretiști — *Micloș, Berețchi, Hein, Pordea* și *Ruff.* Fetele s-au impus prin *Maria Lazăr* și *Elena Pricop,* în timp ce favoritele, *Eva Palai* și — mai ales — *Magdalena Bartoș* și *Ana Halchin* au rămas deocamdată în planul doi. Cu unele promisiuni, evoluția *Viorica Draga, Rodicăi Onu* și *Anei Gârbea.* La spadă, *Podeanu* s-a situat în fruntea unei veritabile coaliții oltene din care n-au lipsit *Cărămidă* și *Isăilă,* printre care s-au intercalat *Zidaru, Gaidariuc* și *Angelescu.* Inegal, în schimb, *Bunea,* într-o companie de trăgători oscilanți și ei, ca *Manta, Stancu* și *Nicolescu,* dar care nu pot ieși, totuși, din sfera de lucru a antrenorilor coordonatori. În fine, bătălie foarte strînsă la sabie, unde *Vlad, Marin* și *Pop* s-au prezentat de valori aproape egale, talonați de *Crețțaru, Busch, Mocanu, Oancea* și *Iliescu.*

Aceștia ar fi, așadar, scrimerii din loturile de perspectivă — reținuți după primul concurs-criteriu — și care urmează a fi pregătiți și verificați într-o serie de întreceri, pînă în februarie 1971.

Între timp *tinerii noștri scrimeri vor fi verificați și prin alte mijloace. De pildă,* PRIMII 3—4 — ÎN ORDINEA AMINTITĂ — SE VOR PREGĂTI, ÎN COMUN, CU LOTURILE DE SENIORI, LA POIANA BRAȘOV (floretiștii și floretistele) ȘI LA SNAGOV (spadasinii și sabrerii). Iată o modalitate fericită de a spori bagajul tehnic și tactic al cadeților, de a le asigura posibilitatea maturizării sportive.

ÎN CONTINUARE EI VOR FI PREZENȚI LA O SERIE DE CONCURSURI INTERNE (*„Cupa speranțelor", „Cupa României", finala campionatului național pentru juniori mari*) *ȘI INTERNAȚIONALE — o parte dintre ei vor face parte din echipele reprezentative ale României la Jocurile Balcanice de la Sofia* (noiembrie). De semnalat, în sfîrșit — faptul că *în decembrie, o dată cu vacanța de iarnă* (majoritatea fiind elevi și studenți) *ei vor putea participa la tabere de odihnă în care* — într-un regim mai ponderat — *vor fi în măsură să-și asigure o pregătire fizică generală și specifică cît mai adecvată sarcinilor impuse de disciplina îndrăgită).*

Cu alte cuvinte, o pluralitate de modalități menite să apropie — cît mai repede — pe tinerii noștri scrimeri de valoarea loturilor mari.

Iată de ce salutăm inițiativa Biroului federal, preocuparea sa pentru relansarea schimbului de mîine al scrimei românești, aducerea lui în prim planul performanței. În fond este singura soluție pentru a reuși să permanentizăm o serie de succese pe plan internațional, să menținem neștirbită faima școlii de scrimă de la noi.

Tiberiu STAMA

Magdalena Bartoș (în stînga) și Viorica Draga, două dintre floretistele care pot aspira la un loc pentru lotul României la C. M. de la Chicago...

RALIUL DUNĂRII

O COMPETIȚIE CARE S-A RIDICAT, ANUL ACESTA, LA NIVELUL CAMPIONATULUI EUROPEAN

Sînt destul de rare competițiile automobiliste organizate la noi pentru ca un raliu internațional — contînd pentru campionatul european al conducătorilor — să ia proporțiile unui eveniment deosebit.

De aceea **Raliul Dunării, organizat de Automobil sport clubul austriac și A.C.R.** (anul acesta la a VII-a ediție) **s-a bucurat ca de obicei, de un mare interes din partea iubitorilor acestui sport.** Din păcate, **faptul că această cursă s-a disputat în două zile oarecare ale săptămînii** și că marea majoritate a probelor speciale au avut loc în timpul nopții, a făcut ca numai cei mai pasionați dintre iubitorii automobilismului să poată urmări întrecerea. Chiar brașovenii, care anul trecut au împînzit drumul Poienii, n-au putut să vină de data aceasta în număr mai mare pe serpentinele ultimei probe speciale din cauza orei matinale a startului (6). **S-a pierdut, astfel, un bun prilej de popularizare a acestui sport care, pretutindeni, face mari progrese.**

Iată de ce socotim că prima concluzie pe care trebuie să o tragă organizatorii privește orarul cursei și găsirea modalității pentru a fi încheiată — ca în 1968 — cu un circuit de viteză, chiar dacă el nu cîntărește prea greu în clasamentul final. Mai ales în această etapă a dezvoltării sportului automobilist este **nevoie să nu neglijăm popularizarea lui în rîndurile publicului larg, care poate ajunge sprijinitorul — indirect — al lui.**

Regretul că au fost puțini cei care au putut urmări Raliul Dunării vine și din faptul că anul acesta el a numărat printre participanți cîțiva din cei mai buni piloți profesioniști, al căror nume îl întîlnim adesea în marile raliuri europene. Dintre cei prezenți la alte ediții am revăzut pe englezul **Tonny Fall** și belgianul **Gilbert Staepelaere,** ambii piloți oficiali ai filialei europene Ford și participanți — foarte bine clasați — la marele raliu Londra-Mexic. A participat, de asemenea, francezul **Jean-Claude Andruet,** unul din cei mai buni piloți, care vizează anul acesta titlul de campion european (cu 10 zile înainte, el a cîștigat raliul Poloniei). Lor li s-au adăugat: **H. Bein,** campionul vest-german de raliuri, cei mai buni piloți austrieci (amatori, dar sprijiniți temeinic de diferite firme) și o serie din cei mai buni piloți ai țărilor vecine: frații **Ciubrikov** (Bulgaria), **Cristof Komornicki** (Polonia) și **A. Ferjancz** (Ungaria).

Parcul mașinilor a fost și el de data aceasta mai bogat, amatorii de mecanică superioară avînd prilejul să admire mașinile care monopolizează de obicei primele locuri în toate raliurile europene: **Porsche 911 S,** noul **Porsche 914/6** (la o doua ieșire), **Renault—Alpine** și **Lancia Fulvia HF** în grupa IV (Grand-turisme speciale) : **Ford Escort TC, B.M.W. Alpina 2002 TI, Volkswagen 1500, Renault 8 Gordini** și **Mazda 1200** în grupa a II-a (turisme speciale), **Opel Rallye Kadett, Alfa Romeo Giulia, Fiat 125 S etc., în grupa** 1 (turisme de serie).

Lupta — cum era de așteptat — s-a dat de la început între J. C. Andruet (Renault Alpine 1600), Gilbert Staepelaere și Tonny Fall (ambii pe Ford Escort TC 1600), W. Pöltinger și C. Schindler (Porsche (914/6), și G. Janger (Porsche 911 S). Duritatea traseului care a triat serios rîndurile concurenților, nu a menajat nici pe favoriți. H. Bein (B.M.W. Alpine 2002 TI) și G. Staepelaere abandonează între Cluj și Cheile Bicazului, primul din cauza unei pane la motor, al doilea datorită defectării sistemului de răcire. J. C. Andruet este eliminat tot de o defecțiune mecanică — cauzată de o piatră — în proba specială de la Frumoasa. Ieșirea lui din cursă s-a produs în momentul cînd conducea în clasament și se arăta ca cel mai serios pretendent la victorie. Ultimele etape și în special cea dintre Cîmpulung și Curtea de Argeș, a provocat întîrzieri și respectiv, penalizări altor doi favoriți : W. Pöltinger și Tommy Fall. **Victoria a revenit astfel echipajului pilotat de G. Janger,** un tînăr austriac (27 ani) **care cîștigă primul său raliu internațional.** Desigur, tînărul Janger a avut și gramul de șansă necesar într-un raliu dur, dar în același timp el a dispus de cea mai tare mașină (Porsche 911 S) și doar calitățile deosebite ale unui pilot ca Andruet sau Fall ar fi putut să compenseze diferența de putere a motoarelor.

În această întrecere a intervenit însă traseul. Dar asta este o altă problemă care merită discutată.

Gh. EPURAN

PROBELE OLIMPICE — „CAPETE DE AFIȘ"

(Urmare din pag. 1)

la ora actuală în cele șapte probe olimpice. Să spunem, însă, că *acum este momentul hotărîtor pentru a consolida ceea ce reprezintă valoare certă și pentru a aplica soluțiile cele mai eficiente în zonele unde sînt semnalate rămîneri în urmă.* Considerăm că și într-un caz și în celălalt *antrenorii noștri au capacitatea necesară pentru a acționa astfel încît la München caiacul și canoea din România să-și onoreze frumoasa carte de vizită internațională.*

Dar, să vedem ce ne-au arătat, în această ordine de idei, probele olimpice din programul campionatelor mondiale.

La canoe — foarte bine ! Echipajul de dublu Covaliov—Patzaichin, campion olimpic la Xochimilco, a cîștigat net finala ANUNȚÎNDU-SE PRINTRE FAVORIȚII JOCURILOR OLIMPICE DE LA MÜNCHEN. Să notăm, în plus, faptul că pentru această probă pot fi pregătite încă alte 2—3 echipaje, în prezent de valoare apropiată de cea a campionilor olimpici și mondiali.

În proba de simplu, A. Butelchin s-a clasat modest (locul 6) în condiții defavorabile de vînt pentru el (ca și pentru fostul campion mondial al probei, Detlef Lewe), dar *rezultatul în sine nu exprimă fidel perspectivele olimpice pentru această probă. Atît Butelchin, cît și alți canoiști care n-au concurat la Copenhaga pot acoperi corespunzător această probă, menționîndu-ne șansele la o medalie olimpică.*

Dacă la canoe situația de ansamblu nu produce nici o îngrijorare, în schimb LA CAIAC S-AU IVIT CÎTEVA MARI ȘI GREU DE ELIMINAT SEMNE DE ÎNTREBARE.

La K1 — 1000 m, Vasile Roșca s-a clasat pe locul 8! Este proba în care de multă vreme echipa noastră a rămas descoperită. Avem, desigur, în vedere și posibilitățile de creștere ale unor alți caiaciști tineri, dar reprezentarea corespunzătoare la această întrecere rămîne o mare problemă spre rezolvarea căreia specialiștii noștri vor trebui să-și concentreze toate forțele. *Oarecum asemănătoare este situația și la K2 — 1000 m* (reamintim că echipajul Coșniță — Simiocenco a fost eliminat încă din semifinale), probă în care înregistrăm o descreștere în ultima vreme, mai ales după ce — din motive justificate — Vernescu și Sciotnic au fost folosiți în alte întreceri — cele de viteză, pe 500 m, sau la K4 — 1000 m.

Pentru rezolvarea crizei este necesar să se ÎNCERCE DE PE ACUM FORMAREA UNUI ECHIPAJ SPECIALIZAT (SAU DOUĂ) CARE SĂ CONCUREZE ÎN PRINCIPAL LA K2 — 1000 M ÎN TOATE COMPETIȚIILE VIITOARE (indiferent de obiectivele imediate). Poate chiar din nou un echipaj Vernescu — Sciotnic. Bineînțeles, dacă cei doi *mari campioni se vor încumeta să-și asume o misiune de asemenea răspundere,* cu *toate implicațiile ei.*

Nici *locul 7 ocupat de echipajul de K4 — 1000 m nu exprimă valoarea reală a acestuia* (din motive subliniate în cronica finalei), dar este cert că — și datorită unor progrese remarcabile făcute de alte formații (Uniunea Sovietică, R.D. Germană, Ungaria, Suedia) — nu are, cel puțin prin prisma acestei ultime evoluții, poziția de prim-plan pe care a avut-o la J.O. din Mexic. *Se pot face* — și se impun — *multe retușuri pentru această probă. În plus există motive să credem, ca și antrenorii lotului, că tineri ca Iacob, Roșca și alții își pot îmbunătăți considerabil performanțele pînă la Jocurile Olimpice.*

La probele feminine, după cîteva speranțe dovedite fragile și poate prea devreme trăite ne reîntoarcem pe... pămînt. Caiacul feminin internațional a atins o valoare extrem de ridicată și dacă sportivele noastre vor să reintre în plutonul fruntaș este nevoie ca ele să-și înzecească eforturile în pregătire, să trăiască total sentimentul răspunderii ce le revine în reprezentarea culorilor țării la marile competiții și cu atît mai mult la Jocurile Olimpice.

Concluzia discuției de astăzi : păstrăm — spre cinstea sportivilor respectivi — pozițiile de vîrf cîștigate la canoe ; în schimb s-au înregistrat rezultate care atestă un ușor regres la caiac. Există însă posibilități (selecție, pregătire, formule de echipaje etc.) pentru îmbunătățirea perspectivelor olimpice.

Totul este ca învățămintele de la Bagsvaerd să înceapă a fi aplicate cît mai rapid.

Cunoscînd capacitatea federației și competența antrenorilor, nu ne îndoim că așa se va întîmpla.

Finala pe țară a canotorilor juniori

Astăzi, pe pistele lacului de acumulare Bacău II, se va da startul în campionatele naționale de canotaj ale juniorilor. Competiția, care reunește un număr record de participanți (aproape 400) debutează cu evoluțiile din serii, programînd, sîmbătă, cursele din cadrul recalificărilor, iar duminică dimineața, finalele. Întrecerile constituie o premieră „academică"; în Moldova, o interesantă reuniune nautică la care își vor disputa întîietatea cei mai buni canotori juniori din țară.

CAMPIONATUL NAȚIONAL AL JUNIORILOR

SE CUNOSC PRIMELE SEMIFINALISTE

De la probele de simplu din cadrul campionatului național al juniorilor ajunse în faza sferturilor de finală, atenția a fost îndreptată spre partidele de dublu băieți unde participarea este foarte numeroasă : s-au înscris 44 de perechi. Iată cîteva din primele rezultate înregistrate în această probă : Marcu, Neacșu (Steagul roșu Brașov) — Fețeanu (Cutezătorii), Soare (Steaua) 6—2, 6—2 ; Nemeș (Progresul Buc), Bădin (Dinamo Buc.)—Casapu (Dinamo), Bello (Șc. sp. 2) 6—4, 6—4 ; Crișan, Vilcioiu (U.T.A.)—Virgolici, Chinan (Dunărea Galați) 2—6, 6—4, 6—4 ; Cernăianu, (Șc. sp. 2), Leonte (Pol. Buc.)—Mraz, Negru (Pol. Cluj) 6—2, 6—3 ;

La probele feminine de simplu au fost desemnate primele **semifinaliste.** La junioare cat. 17—18 ani cele două „extreme" ale tabloului — Felicia Bucur (Steagul roșu Brașov) și Elena Takacs (Progresul Buc.) s-au calificat în semifinală alături de două tinere dinamoviste Virginia Ruzici și Mariana Simionescu. La junioare mici în turul II au avut loc cîteva partide foarte disputate : Mariana Hagiu (Dinamo)—Florența Mihai (Dinamo) 6—3, 0—6, 6—3 ; Rodica Precup (Electrica Timișoara)—Corina Nuțiu (Sănătatea Oradea) 5—7, 6—4, 6—4.

Despre întrecerea băieților putem aminti că majoritatea meciurilor din turul trei s-au încheiat după două seturi, învingătorii obținînd victorii clare.

PAUL RADVANI
coresp. principal

ION BOBÎLNEANU (VOINȚA SIBIU) — ÎNVINGĂTOR ÎN PRIMUL CONCURS INTERNAȚIONAL DE DIRT-TRACK AL SEZONULUI

SIBIU 6 (prin telefon, de la trimisul nostru). Foarte frumos, primul concurs internațional de dirt-track din actualul sezon a satisfăcut din plin pe cei aproape 10 000 de spectatori care au umplut ieri după-amiază pînă la refuz tribunele stadionului „Voința" din localitate. Cei 17 alergători din Ungaria, R.F. a Germaniei și țara noastră au oferit publicului un veritabil spectacol de curaj și îndemînare — starturile explozive, amețitoarele viraje și șarjele în linie dreaptă ale bolizilor pe două roți generînd suite de emoții în tribunele arhipline. Nu putem să nu relevăm numele concurenților : F. Radacsy, P. Perenyi (Ungaria), Jan Keter, Dieter Danderer, D. Keppler (R.F.G.), Ion Bobîlneanu, Alexandru Datcu, C. Voiculescu și I. Marinescu — ale căror evoluții au stîrnit admirația generală.

Manșele, consumate una după alta, i-au triat pe alergători după valoarea și pregătirea lor. După 16 manșe, trei concurenți, maghiarii F. Radacsy și P. Perenyi și sibianul Ion Bobîlneanu, se aflau la egalitate : 11 puncte. Și, ca un valoros pilot ce se anunță, **Ion Bobîlneanu** l-a surclasat în penultima manșă (a 19-a) pe F. Radacsy, iar în cursă directă l-a întrecut și pe P. Perenyi, cîștigînd concursul în explozia de bucurie a inimoșilor lui suporteri sibieni.

Iată **clasamentul :** 1. Ion Bobîlneanu (Voința Sibiu) 14 p, 2. P. Perenyi (Ungaria) 14 p, 3. F. Radacsy (U) 13 p, 4. A. Datcu (Met. Buc.) 12 p, 5. Jan Keter (R.F.G.) 10 p, 6. D. Danderer (R.F.G.) 9 p, 7. C. Voiculescu (Steaua) 8 p, 8. D. Keppler (R.F.G.) 7 p, 9. I. Marinescu (Met. Buc.) 7 p, 10. Gh. Ioniță (Steaua) 7 p.

Duminică, are loc la București concursul revanșă.

Tr. IOANIȚESCU

MINIAUTOMOBILIȘTII ȘI-AU DESEMNAT CAMPIONII

Recent, la Brașov, în organizarea Consiliului Național al Organizației Pionierilor a avut loc finala concursului republican de carturi. 180 de concurenți și 150 de... mașini, iată două cifre care vă pot face o imagine destul de completă asupra anvergurii acestei întreceri de miniautomobile.

Hotărît lucru, concursul copiilor ar putea fi un exemplu de seriozitate și dăruire pentru o pasiune, pentru o idee, pentru un sport aplicativ care cucerește zi de zi, își formează continuu noi și noi adepți.

Inițial au avut loc concursurile din serii cu participarea reprezentanților tuturor județelor și municipiului București. Șase ore de prezență pe pistă, într-o ambianță de dîrzenie și dinamism. S-au calificat pentru finala propriu-zisă 37 de concurenți la grupa A (50 cmc) și 27 la grupa B (63 cmc). De notat că toate cele 10 concurente au intrat în finală.

Acest ultim act al întrecerii a dat cîștig de cauză reprezentanților Brașovului: 5 pionieri de la Casa pionierilor din orașul gazdă și din județ au reușit să se numere printre premiați. Asistența tehnică a ing. Dumitru Telescu, instructor la Casa pionierilor, a fost într-un fel hotărîtoare la obținerea unui asemenea succes net, care le-a conferit gazdelor locul I în clasamentul pe echipe.

Celor mai talentați li s-au decernat diplome tehnice ale Consiliului Național al Organizației Pionierilor și diplomele de alergător A.C.R. alături de simbolice cununi de lauri și diverse premii în obiecte, aș sublinia, substanțiale.

Este de salutat inițiativa organizării unor asemenea concursuri care se impun prin spectaculozitate. Ele atestă totodată afinitățile copiilor pentru acest frumos sport aplicativ. Sper ca observația mea să reziste și la viitoarele concursuri.

Și acum, clasamentul:

LA FETE, pe primul loc s-a situat Lucia Marcu de la Liceul nr. 2 din Făgăraș, urmată de Delia Ivașcu (județul Neamț) și Clara Torja (jud. Satu Mare).

LA BĂIEȚI — cat. 68 cmc — primul a trecut linia de sosire Radu Stelian de la Liceul din Codlea, talonat de Raul Șilimon (Casa pionierilor Brașov) și Dan Duță (Casa pionierilor Brașov). În fine, la 50 cmc Iacob Pinko (Casa pionierilor Brașov) s-a dovedit a fi cel mai curajos și mai perspicace Liviu Zecheru din Buzău și Adrian Beu din Sibiu au completat trio-ul de pe podium...

Mihai BIRA

TURNEUL DE SELECȚIE AL ȘAHIȘTILOR

În sala Constructorul din Capitală (lîngă cinematograful Union din Piața Palatului) începe mîine, de la ora 16, un foarte interesant turneu de selecție care reunește opt maeștri, candidați la două locuri de rezerve în echipa olimpică a României. Printre participanți se numără *Dolfi Drimer, Iuliu Szabo, Mircea Pavlov, Emanuel Reicher, Traian Stanciu* și alți jucători cu stadii vechi în mișcarea noastră șahistă. Competiția va fi coordonată de antrenorul *Liviu Țucă.*

AZI ȘI DUMINICĂ LA BRĂILA

FINALELE CAMPIONATELOR NAȚIONALE DE CONTRATIMP PE ECHIPE ȘI SEMIFOND

■ Important test pentru pregătirea olimpică ■ Vor reuși brăilenii să „adune" toate titlurile ? ■ Semifondul — probă de mare spectacol

Brăila, centru cu vechi tradiții în sportul cu pedale românesc găzduiește astăzi și duminică utimele finale ale campionatelor naționale de șosea pe acest an. Cicliști seniori, juniori mari și mici, din București, Brașov, Ploiești, Cluj, Tg. Mureș și din alte centre se întîlnesc pe malul Dunării cu pleiada de tinere talente brăilene — pregătite de inimosul și priceputul antrenor Mihail Simion — pentru a-i stabili, pe „terenul" acestora, pe campionii la contratimp pe echipe și semifond.

Proba de contratimp pe echipe, înscrisă pe programul campionatelor lumii și al Jocurilor Olimpice, suscită un interes deosebit. După rezultatul meritoriu obținut de echipa națională în competiția disputată în Berlinul Occidental AU RENĂSCUT SPERANȚELE ÎN CONSTITUIREA UNUI TEAM VALOROS CARE SĂ REPETE PERFORMANȚELE ECHIPEI PARTICIPANTE LA C.M. DIN FRANȚA 1964 (locul IV).

La seniori, *prima șansă o are formația Dinamo. Antrenorul Nicolae Voicu dispune de un lot valoros, omogen, din care poate alcătui un „4" redutabil, capabil să aducă clubului din Ștefan cel Mare al treilea titlu național în acest sezon.* Emil Rusu, Vasile Teodor, Alex. Sofronie, Ion Cosma, Constantin Ciocan, Constantin Grigore — sînt numai cîțiva dintre cei ce pot primi creditul antrenorului dinamovist. *Ținînd seama de faptul că acest club dă cei mai mulți alergători naționalei, se așteaptă cu interes performanța ce va fi obținută pe cei 100 km. Cu cît ea va fi mai aproape de 2 h 10:00, cu atît mai mult speranțele vor fi mai deplin confirmate.* Steaua și Metalul Plopeni sînt echipe care luptă cu șanse la medalii. La juniori, brăilenii vor încerca — și au multe șanse de reușită — să recolteze noi succese, pe care să le alăture celor de la Brașov.

Campionatul de semifond, probă de mare spectacol, va oferi duminică dimineață brăilenilor prezenți în centrul orașului lor întreceri dinamice cu învingători imprevizibili.